

marts 2009

Guangzhou, 8.

*Til Ministeren for Sundhed og Forebyggelse, Jakob Axel Nielsen
Til Folketingets Sundhedsudvalg*

Jeg skriver til jer for at gøre opmærksom på et emne, der er af yderste vigtighed. Det er i stigende grad kommet på mediernes dagsorden, at der eksisterer et problem på kræftområdet i Danmark, men der har hidtil manglet politisk handling. Dette brev er skrevet for at appellere til forståelse for *opgivne kræftpatienters* situation og til hurtige, politiske tiltag.

Jeg og - på nuværende tidspunkt - omkring 24 andre danske kræftpatienter samt vores pårørende befinder os på Fuda Cancer Hospital i Guangzhou i Kina. At vi af eget initiativ og for egne midler er taget så langt hjemmefra, skyldes, at vi tilhører den kategori af kræftpatienter, der er opgivet af det danske sundhedssystem. Vi tilbydes i bedste tilfælde palliativ kemobehandling, mens alternativer hertil i Danmark eller udlandet blankt afvises af danske læger. Mange af os har oplevet, at man fra de danske lægers side møder en opgivende holdning, der på ingen måde styrker patienten i det mindste håb om bedring. Vi er ikke så illusionerede, at vi med et trylleslag forventer en raskmelding efter et besøg i Kina, men her møder vi imidlertid en helt anden holdning fra lægerne. De handler og behandler i stedet for at vente. Her arbejdes og kæmpes der for patienterne til det sidste. I Danmark er tilbuddene om behandling meget begrænsede, når først lægerne har sat udløbsdato på ens liv, og dermed har besluttet, at man er opgivet. Og hvis man selv håbefuldt beder lægerne indstille sin sag til Sundhedsstyrelsens "Second Opinion" panel, opdager man snart, at det mest af alt fungerer som en blåstempling af den igangværende behandling.

Vi er vant til, at vores danske velfærdssystem vurderes til at være i verdensklasse, hvorfor det også har været en surrealistisk oplevelse for os at skulle rejse fra et af de rigeste lande i verden til Kina. Men faktum er, at lægerne her vil kæmpe den kamp, som de danske læger af resignation, mangel på initiativ eller kynisme end ikke vil overveje. I Kina findes der moderne behandlingsmuligheder, så på længere sigt er det naturligvis et væsentligt mål at få denne teknologi til Danmark. Men der er også brug for akut handling. Vi, der allerede er i Kina, skal selv sørge for de økonomiske omkostninger og planlægningen af turen. Ideen om behandling i Kina afvises af danske læger, Second Opinion og i et vist omfang også Kræftens Bekæmpelse. Vi har således ikke haft mulighed for nogen form for rådgivning. Om det hos danske læger skyldes arrogance eller mangel på viden og nysgerrighed vedrørende kræftbekæmpelse, er ikke til at sige. Men konsekvensen er tydelig: der sidder mange danskere i samme situation som os, der pga. denne mangel på rådgivning og åbensindethed ikke ved, at der findes alternativer i udlandet – eller værst af alt: de, der ved, at mulighederne for bedring eksisterer, men mangler ressourcerne til at tage sagen i egen hånd.

Vi mener ikke, at det kan være et vilkår i det danske samfund, at de allermest syge mennesker ikke kan få nogen form for hjælp. Hvis teknologien mangler i Danmark, må man henvise til de steder i verden, der har den. Dette starter naturligvis med en erkendelse, som endnu ikke har indfundet sig, nemlig den, at Danmark ikke kan siges at være i verdensklasse, når det gælder kræftbehandling. Og ikke nok med, at teknologien mangler, så er indstillingen hos danske læger uacceptabel, da det ikke

udviser hensyn til patienternes værdighed. Hele den måde, vi tænker kræft på i Danmark, er forkert. Mentaliteten i Kina er en helt anden; her behandles uhelbredelig kræft som en kronisk sygdom, der kan behandles. Andre kroniske sygdomme opgives jo heller ikke i Danmark. Man opgiver ikke en patient med fx nyresvigt og lader være med at give dialyse.

Så eftersom det danske sundhedssystem mangler behandlingsmuligheder og menneskelighed, må man anerkende de hospitaler i verden, der besidder disse danske mangler. Man nægter at anbefale Kina som behandlingsmulighed, fordi der ikke er "dokumentation" for deres behandlinger. Kina har imidlertid haft disse muligheder længe, så det kan jo undre, hvorfor danske læger og Kræftens Bekæmpelse ikke har skaffet denne dokumentation. Først efter den seneste tids fokus på problemet i medierne har Kræftens Bekæmpelse nu afsat penge til at undersøge mulighederne i Kina. Men sundhedssystemet og danske sundhedspolitikere har endnu ikke meldt sig på banen. Hvis man vil opnå noget på kræftområdet, er det åbenbart overladt til patienterne selv at tage initiativet. Dette har blandt andre vi på Fuda Cancer Hospital gjort, og hermed er bolden spillet videre til jer.

Med venlig hilsen
Hülya Halici

BSc, stud.scient.pol

Rødovre Parkvej 251, 2
2610 Rødovre

NY Windows Live Messenger GRATIS! [Hent den her!](#)

Få messenger på mobilen. [Se her hvordan.](#)